

Column – door Annemarie Mos

Soms zijn er van die dagen dat ik, zonder aanwijsbare reden, geen rust heb. Doorgaans is er dan een hobbel te nemen, of een noot te kraken. Ik word dan teruggeworpen op mijzelf en kan de confrontatie met mijzelf niet meer ontlopen. Op zulke momenten groeit een behoefte aan ‘wind en water’. Ik ben geen ‘bos’mens: daar neemt mijn onrust alleen maar toe. Ik heb vrijheid en ruimte nodig en die vind ik bij het water: kop in de wind, desnoods striemende regen en dan het zilt tot diep in mijn longen opsnuiven!

Ik laat dan mijn gedachten gaan: orden, selecteer, maak onderscheid in ‘functioneel’ en ‘niet productief’. Daarbij ontzie ik mijzelf niet en soms gaat dat proces samen met een wirwar van emoties. Afhankelijk van de te nemen hobbel varieert dat van ongeloof of onzekerheid, tot het indringende besef van eigen nietigheid en onvolmaaktheid, met alle gradaties daar tussen. Speelt boosheid of verontwaardiging een rol in deze ‘zelfconfrontatie’ dan is ergens flink tegenaan schoppen, of het zeilen van steentjes over het water een prima remedie. Vooral dat laatste heeft een grensverleggend, bijna helend effect op mij: bij elke steen - wie kent het spelletje niet – maak ik een inschatting hoe vaak ik hem op het water kan laten ketsen voor hij in de diepte zal verdwijnen. Drie keer? Kan beter. Vier keer? Dat is het betere werk! Vijf, misschien zelfs zes keer? Helemaal top!! Gaandeweg verandert mijn stemming: bij elke kets ontstaat ruimte in mijn ‘ziel en zaligheid’. Puzzelstukjes blijken spontaan op hun plaats te vallen. Ik zucht nog een keer, proef het zilt van mijn omgeving en slenter weer ‘bijgetankt’ richting huis. Het leven is simpelweg te mooi om onbewust aan mijn neus voorbij te laten gaan.

Cadeautje van Joop – door Trudy de Ruig

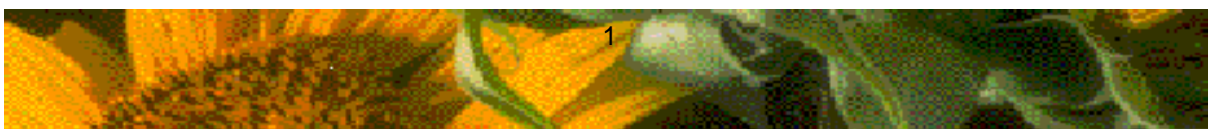
Op donderdagochtend 2 april kreeg ik een telefoontje van een medewerker van Joop van den Ende Theater Producties. Deze mevrouw bood 100 kaartjes aan voor de musical Tarzan in Scheveningen!

Er was wel een “maar”, het was voor diezelfde avond. Natuurlijk zeggen wij geen nee, maar hoe ga je dan 100 kaartjes verdelen over een hele werkeenhed.

Omdat de Linde eerder die week met een brand te maken had gehad is besloten hen als eerste de mogelijkheid te geven met een max van twee kaartjes per medewerker. In de Linde is spontaan, onder leiding van Ineke van Straten, een “telefoonteam” ontstaan om dit te regelen. Vlak na de middag bleek dat de kaartjes niet op zouden raken en is de rest van de medewerkers ook in de gelegenheid gesteld om kaartjes te reserveren. Uiteindelijk zijn zo’n 80 mensen naar Tarzan geweest en hebben daar een heerlijke avond gehad.

IN DIT NUMMER O.A.	
Cadeau van Joop.....	1
Gedicht.....	2
Brand in de Linde	3
Terug naar de werkvloer.....	4
Kunst & Theater.....	6/7
Ontvangst AED Kromhout	8
Verhuizing van de 24-uurs opvang	9

CWZW Nieuws

Gedicht – door Paulien van der Heijden (Zizo)

Starende ogen,
gesloten voor wat is,
droge lippen
samengetrokken tot een
streep,
lange haren
vastgeklonken aan het
gezicht,
schouders
afhangend,
Gevangen in het lichaam.

Troosteloze woorden,
ontluisterend,
in een eenzaam en
verloren leven
in een stoel gekluisterd,
ontredderd
Heel alleen.

Diep in zijn binnen,
worstelend met de
eenzaamheid,
verloren in,
geremd,
in onzekerheid,
ontoegankelijk in eigen
kunnen
verkleumd,
verstoten,
Uitgestoten.

Warme handen,
uitgestrekt,
tastend,
wrijvend over zijn rug,
noot door iemand
vastgehouden,
noot gekoesterd door
warmte,
de eerste keer in zijn oude
leven
dat hij werd omarmd.

Met zachte hand
en luisterend oor,
antwoord
geroerd door zoveel leed,
geholpen,
weer aangekleed,
gesteund,
het verlorene weggeveegd
't eenzame weggeleden,
een levendige blik
Van een eenzame.

Luisteren,
aarzeland je kunnen
in zijn leven brengen,
kwetsbaarheid delen,
wonden helen
te verzachten,
Met je warmte te betrachten.

Een mens uit de vergeten
tijd te halen,
met hem in de toekomst
dwalen
luisterend naar zijn
verhalen,
uit armoede
Van woord en uitzichtloos
bestaan.

Deze mens ontmoeten,
zijn leven,
zijn eigen ik
vanuit diep geworteld
verdriet,
alleen zijn,
Ontheemd en vervreemd.

Er zijn,
laten voelen
dat er een ander is,
in verlaten gemis
van ontoereikendheid,
Onbereikbaarheid.

25- jarig jubileum Nico Bouman – door Wim van der Kolk

Op 1 juni was Nico Bouman, medewerker bij de RIBW Gorinchem, 25 jaar in dienst bij de Stichting W&G. Ooit begonnen als receptionist/ telefonist is hij inmiddels al vele jaren SPW'er.

Team RIBW Gorinchem is blij met deze graag geziene medewerker met vele jaren ervaring en er is dan ook besloten om hem flink in het zonnetje te zetten. Nico en zijn vrouw Joke zijn thuis opgehaald om, met koffie en gebak, te worden ontvangen door de teamleider RIBW Frank Dolmans. In een gezellig gesprek kwamen heel wat oude herinneringen naar boven van de afgelopen 25 jaar. Er is in 25 jaar veel veranderd en verbeterd. De ontmoeting is afgesloten met een passende cadeau en daarna een rondrit door de Alblasserwaard. Later zal er nog een feestje met collega's worden gehouden. Nico gefeliciteerd en bedankt voor je trouwe inzet!

Brand in De Linde – door Eelco Boom

Op 30 maart werd Zorgcentrum de Linde opgeschrikt door een brandalarm. Op de eerste etage bleek in een kamer brand te zijn uitgebroken. Door zeer kortdurend optreden van de dienstdoende medewerkers en de verschillende hulpdiensten is de schade gelukkig beperkt gebleven tot een zwaar beschadigde bewonerskamer en een door rook vervuilde gang en zijn er gelukkig geen slachtoffers. Wel was men zeer geschrokken. Vele collega's en mensen van de hulpdiensten hebben hun best gedaan om de bewoners en elkaar op te vangen.

Het blijkt dat het 24 uur per dag in huis hebben van een BHV-er en alle investeringen om dit te realiseren een absolute must is. Door hun kennis en kunde is een grote uitlaande brand gelukkig voorkomen.

HULDE!!!!

Van goed naar beter!! – door Jacques Honders

Op 6, 7 en 8 mei is de jaarlijkse kwaliteitstoetsing (externe audit) gehouden door DNV. Een aantal afdelingen binnen onze werkeenheden zijn steekproefsgewijs getoetst of we nog steeds werken zoals we beschreven hebben volgens de HKZ vastgestelde normen.

Naast een 10-tal positieve bevindingen zijn er een acht tekortkomingen aangetroffen.

Drie van deze acht tekortkomingen vallen onder de zwaardere categorie 1, dat wil zeggen dat deze tekortkomingen er, in ogen van de HKZ, voor zorgen dat de procedures niet doelmatig en doeltreffend zijn, de PDCA cirkel is niet rond. Het gaat hierbij om de onderwerpen: interne audits, procedures incidenten en evaluatie zichtbaar in het zorgplan.

Deze zwaardere bevindingen moeten binnen 13 weken opgelost te zijn en in het najaar zullen wij opnieuw bezocht worden waarbij DNV deze bevindingen op verbetering zal toetsen.

Hoewel de bevinding mogelijk maar op één afdeling is aangetoond, wordt ervan uitgegaan dat dit de hele organisatie vertegenwoordigt. Het is daarom van belang dat iedere afdeling moet nagaan of dit ook op zijn/haar afdeling van toepassing is, want bij het controlebezoek kunnen ze een andere afdeling kiezen ter toetsing!

De minder zware tekortkomingen vallen onder categorie 2, er moet binnen 13 weken een plan van aanpak bij DNV zijn ingediend, maar we krijgen een jaar om deze bevindingen op te lossen. Naast het plan van aanpak zullen verbeteracties worden uitgezet en getoetst.

Er is nog genoeg te doen... Niet alleen voor het MT en/of kwaliteitsmanager, maar voor ons allemaal!

Lijkt het je leuk om meer te weten te komen over kwaliteit? Maak een afspraak en kom eens langs! Ik sta je graag te woord

Een dagje op de werkvloer van Hoeve La Salette – door Joanne Blaak

Om kwart over zes 's morgens vertrek ik naar Zeeuws Vlaanderen terwijl ik geniet van de lente die overal zichtbaar is. Om 7.45 uur word ik verwelkomd op de Hoeve met koffie en schuif ik aan bij de overdracht. Nachtdienst, zoco en dagdienst praten de gebeurtenissen van het afgelopen weekend door. Eén cliënt, Klaas, was zondag onrustig en agressief waardoor de crisisdienst gebeld is. Zij kwamen echter niet omdat de agressie vermoedelijk onder invloed van drugs is ontstaan en niet aantoonbaar een psychiatrische oorzaak kende. Gelukkig hebben ze, met hulp van de zoco, Klaas weer redelijk rustig gekregen. Vanaf vandaag zal hij zich een paar dagen laten opnemen bij Emergis.

Klaas komt zich tijdens de overdracht diverse keren melden omdat hij zijn moeder wil bellen voor geld. Steeds wordt hem uitgelegd dat dit niet nodig is bij opname en dat de groepsbegeleider zo bij hem komt. Rond 8.30 uur is de overdracht klaar en vertrekt Ben – met Klaas - naar een afspraak in Goes waarbij hij eerst Klaas afzet in Kloetinge, terwijl Annie met zijn moeder belt om alles uit te leggen. Margriet is nu ook gearriveerd en er worden per persoon verpakte medicijnen uitgedeeld. Dit gebeurt op een gedisciplineerde manier waarbij ieder wacht tot de voorganger klaar is. Daarna worden meteen de pakketjes voor het volgende deelmoment klaargelegd iets wat flink concentratie vraagt.

Even later belt Ben en vertelt dat Klaas verdwenen is toen hij wat ging afgeven. Omdat zijn moeder vlakbij woont wordt die gebeld en zij verteldt dat Klaas net weer op weg is gegaan naar de auto met geld dat zijn broer hem gegeven heeft. Later kan Ben dan ook vertellen dat Klaas goed ontvangen is bij Emergis. Annie en ik gaan bij enkele langslapers langs om hen te roepen. Zij verteldt dat veel cliënten niet aan het ontbijt verschijnen, zij ontbijten niet of slapen uit. Voor een cliënt die naar de huisarts wil wordt een afspraak met begeleiding geregeld waarna dit in Clever wordt gezet.

Er is gezamenlijk koffie in de huiskamer. Tijdens de koffie wordt er gediscussieerd wie aan de beurt is om de tafel te dekken terwijl Addie druk is op kantoor met regelen en gesprekken. Na de koffie gaat Annie het gesprek aan met Arie die een schuld heeft opgebouwd t.a.v. de eigen bijdrage. De machtiging is hij kwijt geraakt, maar omdat hij voldoende saldo heeft gaan Annie en hij 's middags naar het dorp om geld te pinnen om een deel af te betalen. Sandra, een jonge zwangere cliënt zou een afspraak hebben op een peuterspeelzaal voor stage ter voorbereiding op het moederschap, maar zij weet niet waar. Ook wil zij zich niet laten begeleiden. Annie probeert alles zo goed mogelijk op te lossen.

Annie heeft een groot takenpakket als groepsleider, mentor, medicatiebeheerder en toezichthouder op de keuken, doordat de functie van kok onverwachts vacant is gekomen. Perry, één van de cliënten - geschoold kok - heeft het werk overgenomen. Vandaag moet Perry naar het gemeentehuis om zijn ID-kaart te verlengen en Annie zorgt dat de steamer op tijd aan gaat. Er wordt flink bezuinigd op de inkoop en op koopjes gejaagd. Daarnaast is het gebruik van beleg onder toezicht komen te staan. Met Piet, één van de cliënten die in de broodkeuken werkt, bespreekt ze wat voor vleeswaren er worden geserveerd. Piet geeft aan dat het veel en verantwoordelijk werk is. Perry komt terug en moppert dat het gemeentehuis gesloten was. Hij trekt snel zijn witte jas aan en start in de keuken.

Na een gebed wordt er in de volle huiskamer smakelijk gegeten, waarbij de cliënten helpen met het eten op tafel te zetten en af te ruimen. Een gezin bestaande uit moeder, vriend en driejarige peuter is op verzoek van Emergis op de Hoeve opgenomen omdat zij voortdurend uit beeld waren. Passende woonruimte is nog niet gevonden en onderhandelingen met woningcorporaties leveren tot op heden niets op.

Sinds kort is de bungalow van zuster Bep aangepast en wonen daar nu 6 cliënten in een beschermd wonen project. Via natuurlijk verloop wordt het een RIBW-voorziening. Jacques de activiteitenbegeleider is, samen met cliënten, bezig op het terrein grote schoonmaak te houden ter voorbereiding van rommelmarkt en opening van het winkeltje, zaterdag. Het belooft mooi weer te worden en stemming is opperbest. Ik sluit deze bijzondere en leerzame dag af met mijn 'gewone' werk door een werkoverleg met Edwin, de MPP'er van Zeeland. Maar eerst bedank ik Annie voor de gastvrijheid en openhartigheid. Mijn complimenten voor de medewerkers die zich zo betrokken en gedreven inzetten voor onze, bijzondere cliënten.

Alle cliëntnamen in dit stuk zijn fictief.

Gift Linde van catechesegroep Monster – door Ineke Schrik

Op 29 maart kreeg De Linde bezoek van een groep jongeren tussen de 11-13 jaar. Zij vormen in de kerk in Monster de basis catechesegroep en zijn met elkaar in gesprek over geloof en bijbel. In dit kader waren ze bezig met een eindproject met als thema: Leger des Heils. Tijdens dit project hebben ze informatie opgezocht en een werkstuk gemaakt. Als afronding hebben zij de Linde bezocht waarin vooral veel aandacht werd besteed aan alle vragen.

Na koffie en informatie was de groep aanwezig bij de dagopening en hebben twee jongeren samen een gedicht op papier gezet en voorgedragen aan de bewoners. Daarna is er een rondleiding geweest die ook weer een aantal vragen opleverde.

Als dank voor een fijne ochtend met veel informatie kregen wij van de jongeren de opbrengst van de collecte uit de kerkdienst en een collecte in Monster; bij elkaar €222

Op weg naar de toekomst – door Rob de Bruyckere

Over het einde van een voorziening en een nieuw begin.

In Terneuzen staan diverse onbewoonbaar verklaarde woningen, daarnaast is er het pand van de LDO, wat gezien kan worden als een modelwoning van een onverklaarbaar bewoonde woning....

Het pand van de LDO Terneuzen aan de Beneluxweg is dringend aan vervanging toe. Het gebouw is nauwelijks wind en waterdicht en de vloeren dreigen het te begeven. Gelukkig is in april gestart met de renovatie en uitbreiding van het pand aan Stationsweg, op een steenworp afstand van het oude onderkomen. In dit pand zal, na de renovatie, plaats worden geboden aan een (beperkte) nachtopvang, een hostel voorziening met 10 kamers, een grote ruimte met keuken (welke ingezet zal worden als dagcentrum) en kantoorruimtes voor de LDO en collega's van ambulante wonen.

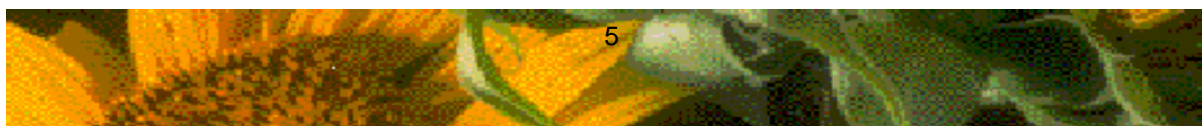
Alle procedures m.b.t. de verbouwing van de Stationsweg zijn vrijwel doorlopen al is het even spannend geweest aangezien burens en enkele naastgelegen bedrijven andere ideeën hadden voor dit pand.

Inmiddels houden onze nieuwe burens toezicht op de werkzaamheden en reageren als gestelde regels overtreden worden. Vanuit ons wordt gewerkt aan het opbouwen van een goede burenscontact.

Om de afname van het aantal plaatsen in de nachtopvang van 12 naar 2 goed te laten verlopen zijn we druk in gesprek met verwijzers en ketenpartners.

We staan voor grote veranderingen, want een Hostel is toch heel anders is dan een nachtopvang. Wij zullen voor het hostel nauw samenwerken met Emergis (sector langdurige zorg en wonen). Zij zullen helpen bij de indicatiestelling en zullen onze cliënten, waar mogelijk, behandelen.

Waarschijnlijk zitten we nog een half jaar in het oude pand, hier beleven we onze laatste zomer en bereiden we ons voor op de start aan de Stationsweg. Maar daarover meer in een volgend nummer.....

Kunst en Theater Lokaal

Djembee

De hoedjesdagen

Schminken

De finale op weg naar het grote gala in Carré

CWZW Nieuws

Majoor Bosshardt Gala

Iedereen die in Amsterdam is geweest verteld hoe geweldig het was... De foto's benadrukken dat nog eens. Het was een fantastische avond en degenen die niet zijn geweest hebben wat gemist. Een aantal filmpjes zijn intussen op YouTube gezet en de rest van de foto's kun je zien op de site van het Leger des Heils.

CWZW Nieuws

Gegevens Nieuwskrant 4 juni jl.

Medewerkers in dienst:

Bedrijfsbureau:

- dhr. F. Meijer

Facilitaire dienst:

- mw. S. van Herwijnen

Cluster Verzorging en Verpleging:

- mw. G.L. van den Berge

- mw. M.B. Brinkman

- mw. L.M. Hamoen-Houweling

- mw. E.D.S. de Jong

- mw. A. van Utrecht

- mw. B. in 't Veld

- mw. A. van Wensen-Verhoeven

- dhr. E. Zwijnenburg

Cluster Extramuraal Dordrecht:

- mw. J.G. Bikker

Cluster RIBW/Sociaal Pension

Dordrecht/Gorinchem:

- dhr. F.W.N. Dolmans

- mw. C. Hovestadt

- mw. L. Mboko

- mw. W. Mulder-Oomen

- mw. A. van der Star

Medewerkers uit dienst:

Cluster Verzorging en Verpleging:

- mw. A.P. Kooijman

- dhr. M. Diesman

- mw. A. de Vries

Cluster Opvang Dordrecht:

- mw. J. van Ballegooijen-Koppers

- mw. A. van Breemen-Kuijt

- mw. A.N. de Heer

Cluster RIBW/Sociaal Pension

Dordrecht/Gorinchem:

- dhr. D.F. Timmermans

Trajectcoördinatie:

- mw. C.M.D. Oskam

- mw. J.T. Streefkerk-Marchal

Cluster Zeeuws-Vlaanderen:

- dhr. T.S. Boendermaker

- dhr. V.A.C. Koenen

- mw. M.E.J. de Meijer

- dhr. L.A. de Visser

Vakantiewerker:

- mw. E. van Dijke

Jubilarende medewerkers:

25 jaar in dienst:

- dhr. N. Bouwman (1 juni 2009)

12,5 jaar in dienst:

- mw. J.H. Blaak- van de Lagemaat

(1 juli 2009)

- mw. A.E. Poulino (2 augustus

2009)

Openstaande vacatures:

Zie onze site: www.legerdesheils-zwn.nl / 05 Werken bij CWZW ZWN.

Overhandiging AED Kromhout – door Joanne Blaak

Tot mijn verrassing heb ik als directeur van onze werkeenheden op 14 mei, van Robert Vreugdehil namens de Stichting Reanimatie Dordrecht een AED in ontvangst mogen nemen. Een AED is een automatische externe defibrillator en deze bevindt zich nu in de receptie van de vestiging aan het Kromhout te Dordrecht.

Op die locatie werken en wonen veel (jonge en oude) mensen die bij ernstige hartproblemen nu snel en adequaat geholpen en/of misschien wel gered kunnen worden. De medewerkers van de receptie zijn getraind in het gebruik en aan de voorzijde van het gebouw hangt een bericht dat er een AED aanwezig is. Het Leger des Heils is de stichting heel dankbaar maar hoopt toch vooral dat het apparaat niet (vaak) gebruikt hoeft te worden.

CWZW Nieuws

Verhuizing afdeling 24-uurs Opvang Dordrecht – door Meike van Steenberg

Na vele slopende vergaderingen, krakende hersenen, stressende collega's, bergen papierwerk en heel veel klussen was het dan eindelijk zover... De verhuizing van de afdeling 24-uurs Opvang van het Kromhout naar het Kasperspad op 31 maart 2009.

Het klinkt zo logisch, maar dan word je gevraagd om een draaiboek te maken! Veel pas- en meetwerk dus. Je gaat kijken naar de kwaliteiten van jouw collega's, want hoe onlogisch zou het zijn om iemand die vooral zijn hersenen op de goede plaatst heeft voor papierwerk te laten kijken of er een deur goed gemonteerd is, of iemand die zeer creatief ingesteld is (zoals we gelukkig onze mensen in het team hebben) de schoonmaakartikelen te laten bestellen. Nogmaals passen en meten dus om de voorkomende werkzaamheden door de juiste collega te laten doen. En als je dan denkt dat je echt alles hebt gehad kun je je vol gaan eten aan bananen, want ja verhuisdozen zijn toch ook wel makkelijk.

Maar eindelijk was het dan zover de datum die bij vele van mijn collega's zwetende handen en slapeloze nachten heeft bezorgd.... 31 maart!

's Ochtends hebben velen van ons er nog een hard hoofd in. Een enkele collega is zelfs vier uur eerder begonnen dan hij ingeroosterd stond, omdat hij dacht dat het nooit op tijd zou gaan lukken. Denk alleen maar aan de kale gangen, 25 lege kamers, de kantoren van de mensen die aan dit geheel een hoge bijdrage gaan leveren en het kantoor waar wij als werknemers gaan vertoeven. Achteraf had hij beter gewoon op tijd kunnen beginnen, want we gaan als een trein aan de slag. Vol goede moed beginnen wij aan een taak die we niet lijken te overzien, maar die tijdens de koffie van 10 uur volgens ons draaiboek blijkt te verlopen.

Een kleine trots (dat mag u best weten) begint me te bekruipten. Helemaal als blijkt dat we zelfs voorlopen op schema! Maar niet te vroeg juichen denk ik bij mezelf. Nog even hard door zwoegen en zweten.

Als eindelijk het lang begeerde moment van de volgende pauze aanbreekt en ik te horen krijg dat alles al af is en de avonddienst alleen maar de puntjes op de i hoeft te zetten slaak ik een zucht van verlichting. En ja hoor, als ik door de gangen loop zie ik keurig ingerichte kamers, sfeervolle gangen en kantoren die energie bij je opwekken!

Een enkele deur gaat nog niet open als ik op mijn super elektronische knopje druk maar dat hoort bij opstartprobleempjes. Als ik de ijver van de cliënten in hun super nieuwe kamer zie is dat beetje gevoel van trots van vanochtend om 10.00 uur uitgegroeid tot een SUPER TROTS GEVOEL!

“Ik ga voor het leger werken” – door Fred Meijer

Mijn collega's moesten wel even achter de oren krabben toen ik vertelde dat ik bij het Leger ging werken. “Wat.. jij bij defensie!” vroegen ze zich al af. “Nee, niet bij defensie maar het Leger des Heils.” Waarna zich een mooie discussie ontspon waarbij ik van bijna iedereen positieve feedback kreeg op mijn keuze. Dat is het mooie, dat waar je ook bent, mensen met respect spreken over wie en wat het Leger des Heils is en doet. Dat werken bij het Leger ook iets met geloof te maken heeft is gek genoeg voor sommigen een verrassing, maar ook dat gaf een mooie kapstok om ook daar weer eens over te praten.

Op 8 mei ben ik begonnen als directeur bedrijfsvoering bij ZWN. Ik heb inmiddels zes intensieve en leerzame weken achter de rug en heb nu al spijt dat ik deze overstap niet eerder heb gemaakt! Wat een prachtorganisatie, wat een prachtmensen en wat een mooie concrete uitwerking van de Leger des Heils aanpak! Er is op bedrijfsvoeringgebied nog veel te bouwen en te verbeteren, maar dat maakt het werk tot een uitdaging.

Ik zal in het kort iets vertellen over wie ik verder ben. Ik ben getrouwd met Lyda. We hebben samen twee zoons, drie dochters en vijf kleinkinderen. We wonen in een boerderij in Berkenwoude en wie mij wel eens ziet rijden (als ik niet met de Fast-Fery kom) heeft gezien dat ik iets heb met klassieke auto's. Sinds vijf jaar zijn we weer samen in huis. Naast werk ga ik al sinds 1984 jaarlijks naar Uganda omdat ik een stichting voorziet die weeskinderen in dit land helpt door sponsoring in de natuurlijke omgeving en door beroepsonderwijs. Als je daar eens wat meer over wilt horen, vraag me gerust.

Op mijn 15de zat ik op de fiets naast mijn meisje toen ze plotseling zei: “Fred, er is iemand van wie ik nog meer houd dan van jou” Ik balde mijn vuisten en riep: “van wie dan?” “Van Jezus”, was het antwoord en ik viel van mijn fiets van schrik. Hier fietste ik naast iemand die haar vriendschap op het spel durfde zetten voor haar geloof? Ik ging voor het eerst in mijn leven met haar mee naar een Bijbelstudieavond en ben kort daarop gelovig geworden. De relatie met God als Vader heeft me nooit meer losgelaten en ik ben nog steeds blij dat dit meisje toen de moed had deze opmerking te maken. Of ik haar nog wel eens zie? Ik ben dit jaar 35 jaar met haar getrouwd.

In het kort nog iets over mijn werkverleden. Ik ben na een afgebroken studie aan de TU overgestapt naar de zorg. Mijn laatste functie daarin was coördinerend hoofd operatieafdelingen. Daarna overgestapt naar het bedrijfsleven, de biologische gewasbescherming om precies te zijn. De laatste zeven jaar werkte ik bij de rijksoverheid (LNV en BZK). En nu dus bij het Leger. Ik zie uit naar een intensieve en mooie tijd waar we, ieder met zijn eigen kwaliteiten, er samen de schouders onder mogen zetten om onze hand uit te strekken naar mensen zonder helper.

CWZW NIEUWS is een interne uitgave van de Centra voor Wonen, Zorg en Welzijn Zuid-West Nederland, Kromhout 110, 3311 RH Dordrecht 078-632.07.00

Redactie:

Joanne Blaak

Rudy Prager

Liesbeth Veldkamp

Foto's 24-uurs Opvang dhr. Figari

Door vakantie en verdere drukte komt deze krant ditmaal uit in een aangepaste lay-out. De volgende keer hopen we voor jullie weer de vertrouwde lay-out te hebben. Vanaf de redactie wensen wij iedere medewerker een fijne vakantie en veel leesplezier.

